

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ

РЕШЕТА-ТА ГРАДИНА ВЪ ЛОН-
ДОНЪ ПАУИ СЯ КЪРНИЛЪ СЪ РАСПЕ-
ТЪИ-ТАШКА ПО ВЪ ГОРДЪЯНИЕ-ТО СИ
ОСНИЛЪ БЛИЗУ ПРИ КАМИЛОПАРДЪ-ТЪ
НА ЧАСТЪ-ТЪ ГО ПОХВАНАЛЪ СЪ ЯЗЫКЪ-ТЪ
ТА ГО ВЪЗДИГНАЛЪ ВЫСОКО НА ВЪЗДУХЪ-
ТО И КАТО ИСКУБА НАЙ ХУБАВЫ-ТЪ МУ ПЕРА,
ПУСИЛЪ ГО, ПО ПЕРА-ТА СГРИЗАЛЪ И
ГЛЪТНАЛЪ.

ШИА-ТА МУ Е МНОГО ПРОДЪЛЖЕНА, СНА-
ГА-ТА Е НИСКА, ПРЪДНИ-ТЪ МУ КРАКА
СЯ ВИЖДАТЪ КАТО ДА СЪ ПО ДЪЛГИ
ОТЪ ЗАДИНИ-ТЪ, ПО КОСТЫ-ТЪ МУ ПО-
КАЗВАТЪ ЧЕ ЗАДИНИ-ТЪ СЪ ЕДИНЪ ПЪРСТЪ ПО
ДЪЛГИ; ОПАШКА-ТА МУ Е ДЪЛГА И ИМА НА
КРАЙ-ТЪ КАТО ПИСКЮЛЪ ОТЪ ДЕБЕЛЫ КОСМЫ.
НО НАЙ ЗАБЪЛЪЖИТЕЛНА-ТА ОСОБНОСТЪ НА
КАМИЛОПАРДЪ-ТЪ СЪ РОГОВЕ-ТЪ МУ, КОНТО
НЕ СЪ КУЧЕ КАТО РОГОВЕ, ПО СЪ КОСТИ И
НА ВЪРХЪ-ТЪ ИМАТЪ ПО ЕДНО КОНЧЕ ОТЪ
КАСЪ ПО ДЕБЕЛЫ КОСМЫ КАТО ЧЕТИНА. ОЧИ-ТЪ
СЪ СВЪТЛИ И ХУБАВИ И СЯ ПОДАВАТЪ НА ВЪНЪ
ТОЛКОЗЪ ЩОТО БЕЗЪ ДА ОБРАЩА ГЛАВЪ-ТЪ
СИ ГЛЕДА ОТДИРЪ СИ. ТАЗИ СИЛА МУ Е ДА-
ДЕНА ОТЪ СЪЗДАТЕЛЪ-ТЪ НЕСУМИВНО ЗА О-
ПАЗВАНІЕ-ТО МУ ОТЪ ЛЪВЪ-ТЪ КОЙТО Е ЕС-
ТЕСТВЕННИЙ-ТЪ МУ ВРАГЪ. САМО-ТО МУ О-
РУЖІЕ ЗА ОТБРАЩЕНІЕ СТОИ ВЪ ПЕТЫ-ТЪ МУ
И ИМА ДРУГО ЖИВОТНО КОЕТО ИМА ТОЛ-
КОЗЪ ИСКУСТВО ВЪ РИТАНІЕ. БЪГА ДОБРЪ НО
НЕМОЖЕ ДА НАДМИНЕ ДОБРЪ КОНЬ, ИСКУС-
НЫ-ТЪ ЛОВЦИ ВЪЗСЪДЖАЛИ НА ДОБРЫ КОНІЕ
ЛЕСНО ГО ПРИСТИГВАТЪ И СЪ ПУШКА ГО У-
БИВАТЪ, ПО ТРѢБА ОТЪ БЛИЗУ ДА ГИ ЗА-
МѢРЯТЪ, ЗАЩОТО КОЖА-ТА МУ Е ЕДИНЪ ПЪРСТЪ
ДЕБЕЛА И КУРШУНЪ-ТЪ ИМНО ИЖ ПРОБИВА.

НАЙ ГОЛѢМА-ТА ВЫСОЧИНА НА КАМИЛО-

СЛОНЪ-ТЪ.
КАЗВАНІЯ КОНТО СНИ
ПРИМѢРЫ ОТЪ ОСТРОУМІЕ-ТО
-ТЪ, ЕТО ЕДИНЪ ЗА СЛОНЪ-ТЪ
-ТЪ КОЙТО ПОКАЗВА РАСЖДЛИВОСТЪ.
НА НАЙ УМНО МЕЖДУ ЖИВОТНЫ-ТЪ.
ЕДНО ГОЛѢМО ЗВѢРОПАЗИЛИЩЕ ВЪ
-ТЪ, НАРОДИЛИ СЯ БѢХЪ ТОЛКОЗЪ МНОГО
-ТЪ ШОТО ПРАВЕХЪ МНОГО ПОВРѢДЪ И
ПРИТЕЖАТЕЛИ-ТЪ НА ТОВА МѢСТО ХВАНАЛИ
ДА ГИ ГОНЯТЪ И ДА ГИ ИЗБИВАТЪ. ЕДИНЪ
ЕДЪРЪ И СТАРЪ ПЛѢХЪ КАТО ВИДѢЛЪ ЧЕ ОТ-
ВРѢДЪ ГО БѢХЪ ОБЫКОЛИН И ИВНАЛО ОТЪ
ДЪ ДА ИЗБѢГНЕ, ВМЪКНАЛЪ СЯ ВЪ ХОБОТЪ-ТЪ
(НОСЪ-ТЪ) НА СЛОНЪ-ТЪ. МОЖЕМЪ ДА СИ
ВЪОБРАЗИМЪ КАКЪ ЕДИНЪ ПАКОСТЬ И КАКЪ
БОЛКИ ТРѢБА ДА Е ПРИЧИНЪЛЪ ПЛѢХЪ-ТЪ
НА ТЪЛКЪ-ТЪ КОЖЪ КОЯТО Е НА ВАТРЪ ВЪ
НОЗДРИ-ТЪ НА СЛОНЪ-ТЪ.

ГОРКИЙ-ТЪ СЛОНЪ И МАХАЛЪ ХОБОТЪ-ТЪ
СИ И СЯ УДАРИЛЪ ПО РЕБРА-ТА СЪ НЕГО ПО
НАПРАЗДНО, ЗАЩОТО ПЛѢХЪ-ТЪ НЕ ИЗЛѢЗЪ.
ПОСЛѢ ТОЙ ОСТАНАЛЪ КАТО ЗАМЫСЛЕНЪ И
КАТО ЧЕ ПЫТАЛЪ ВЪ СЕБЕ СИ, "АМИ СЕГА ЩО
ДА СТОРИЖЪ?" НАЙ СЕТИЛЪ, КАТО ЧЕ РЪНИЛЪ
БЫЛЪ ЩО ДА СТОРИ, ТОЙ ОТИШЕЛЪ ПРИ ГО-
ЛѢМЪ-ТЪ БЪЧВЪ ОТЪ ДѢТО ОБЫКНОВЕННО ПІАЛЪ
ВОДЪ, И КАТО ПОТОНИЛЪ КРАЙ-ТЪ НА ХОБОТЪ-
ТЪ СИ ВЪ ВОДЪ-ТЪ ПОНИМЪРКНАЛЪ ТА ГО
НАПЪЛНИЛЪ СЪ ВОДЪ, ТОГАЗЪ СЪСЪ ВСИЧКЪ-
ТА СИ СИЛЪ ИСЦВЪРКНАЛЪ ВОДЪ-ТЪ КАКТО
ОТЪ ЦЪРКАЛО (ЗА ПОЖАРЪ ТУЛУМБА,) И РАЗУ-
МѢВА СЯ ЧЕ ПЛѢХЪ-ТЪ СЯ ИСХВЪРНИЛЪ СЪ
ВОДЪ-ТЪ НАЕДНО. ОСТРОУМНИЙ-ТЪ СЛОНЪ
КАТО ВИДѢЛЪ ЧЕ БЫЛЪ ОЩЕ ЖИВЪ ВРАГЪ-ТЪ
МУ, ТУРНИЛЪ НОСЪ-ТЪ СИ ПРИ НЕГО, ТА ГО
СМЪРКНАЛЪ И ПАКЪ ГО ИСЦВЪРКАЛЪ ЧЕТИРИ
ПЪТЫ ДО ДЪ УМРѢЛЪ ПЛѢХЪ-ТЪ. СЛОНЪ-ТЪ
ТОГАЗЪ ТИХО НО СЪ ПРѢЗРИТЕЛЕНЪ ПОГЛЕДЪ
НАСТАНИЛЪ ГО СЪ ГОЛѢМЪ-ТЪ СИ НОГЪ И ГО
СМАЗАЛЪ, КАКТО ЧЕЛОВѢКЪ СМАЗВА ПАЙКЪ ИЛИ
ДРУГО ПЪКОЕ НАСѢКОМО, И ТОГАЗЪ СИ ЗАМИ-
НАЛЪ НА ДРУГЪ-ТЪ СТРАНЪ.

ДОБРА СПОЗЛУКА.

— Споредъ едно телеграфическо из-
вѣстіе отъ Австралія тамо сѣ е намерило
като въ камъкъ злато, цѣло и чисто и
тежи до седемдесетъ оки!

чето го выкатъ съ друго едно име *жирфа*, и Европейци-тъ по нѣкога така го выкатъ.

Въ него ся виждатъ смѣсени свойства-та или особности-тъ на камила-тъ, на говѣдо-то и на елень-тъ. Горна-та му устна нѣма бръчки, а е съвѣтъ покрита съ космы, и много ся подава отъ ноздри-тъ на възъ. Язык-тъ му е дълъгъ и прѣграбчивъ и, като го испуща или зе-ма на волѣ-тъ си и може да го напра-ви тѣтъкъ щото въ единъ прѣстенъ да го провира, той употрѣблява това оръдіе въ събѣраніе-то на хранѣ-тъ си. Много пѣти ся случва когато госпожи-тъ до-хождатъ да го гледатъ, той съ тойзи я-зыкъ измѣкчува и откраднува цвѣта-та и панделки-тъ отъ канеламы-тъ имъ.

Въ зоологическа-тъ градина въ Лон-донъ единъ паунъ ся кѣршилъ съ распе-ренъ опашка но въ гордѣніе-то си пристанилъ близу при камилопардѣ-тъ който на часъ-тъ го похвалялъ съ языкъ-тъ си, та го въздигналъ високо на въздухъ-тъ, и като искуба най хубавы-тъ му пера, спусналъ го, но пера-та сгрисалъ и глѣтилъ.

Шия-та му е много продължена, сна-га-та е ниска, прѣдни-тъ му крака ся виждатъ като да сѣ по дългы отъ задни-тъ, но кости-тъ му по-казватъ че задни-тъ сѣ единъ прѣстъ по дългы; опашка-та му е дълга и има на край-тъ като пискюлъ отъ дебелы космы. Но най забѣлѣжителна-та особность на камилопардѣ-тъ сѣ рогове-тъ му, които не сѣ кузи като рогове, но сѣ кости и на върхъ-тъ иматъ по едно конче отъ касы по дебелы космы като четина. Очи-тъ сѣ свѣтлы и хубавы и ся подаватъ на възъ толкозъ щото безъ да обрѣща главѣ-тъ си гледа отидѣ си. Тази сила му е да-дена отъ Създателъ-тъ несумѣнно за о-пазваніе-то му отъ лѣвъ-тъ който е ес-тественный-тъ му врагъ. Само-то му о-ружіе за отбраненіе стои въ петы-тъ му и нѣма друго животно което има тол-козъ искусство въ ританіе. Бѣга добръ но неможе да надигне добръ конь, искус-ны-тъ ловци възсѣдѣли на добры коніе лесно го пристигватъ и съ пущѣ го у-биватъ, но трѣба отъ близу да ги за-мѣрятъ, защото кожа-та му е единъ прѣстъ дебела и куршуи-тъ мацно ѣхъ пробива.

Най голѣма-та височина на камило-

пардѣ-тъ, колкото сѣ мѣрвали, е осмь лѣк-ты. Въ картинка-тъ ся прѣдстави жен-ско-то съ теле-то си както ся видятъ въ Зоологическа-тъ градина въ Лондонъ.

ОСТРОУМІЕ-ТО НА СЛОНЪ-ТЪ.

При много-то разказваніа които сѣмъ виждали като примѣры отъ остроуміе-то на животны-тъ, ето единъ за слонъ-тъ новъ примѣръ който показва расхлдивость-тъ на това най умно между животны-тъ.

Въ едно голѣмо звѣропизнище въ Лондонъ, народили ся бѣхъ толкозъ много плѣхове щото правехъ много поврѣдѣ и притежатели-тъ на това мѣсто хванѣли да ги гонятъ и да ги избиватъ. Единъ едъръ и старъ плѣхъ като видѣлъ че от-врѣдъ го бѣхъ обиколили и нѣмало отъ дѣ да избѣгне, вмѣкналъ ся въ хоботъ-тъ (носъ-тъ) на слонъ-тъ. Можемъ да си въобразимъ какъхъ една пакость и каквы болкы трѣба да е причинилъ плѣхъ-тъ на тѣтъкъ-тъ кожъ който е на ватрѣ въ ноздри-тъ на слонъ-тъ.

Горкый-тъ слонъ и махалъ хоботъ-тъ си и ся ударилъ по ребра-та съ него по напразно, защото плѣхъ-тъ не излѣзалъ. Послѣ той останѣлъ като замѣсенъ и като че пыталъ въ себе си, "Ами сега що да сторѣхъ?" Най сетѣ, като че рѣшилъ былъ що да стори, той отишелъ при го-лѣмъ-тъ бѣчвъ отъ дѣто обыкновенно пилѣ въ-дѣ, и като потонилъ край-тъ на хоботъ-тъ си въ водѣ-тъ пошмѣркилъ та го напълнилъ съ водѣ, тогазъ съсь всѣтъкъ-тъ си силѣ исцвѣркилъ водѣ-тъ както отъ цѣркаю (за пожаръ тулумба,) и разу-мѣва ся че плѣхъ-тъ ся исхвърлилъ съ водѣ-тъ наедно. Остроумный-тъ слонъ като видѣлъ че былъ още живъ врагъ-тъ му, турилъ носъ-тъ си при него, та го смѣркилъ и пакъ го исцвѣркалъ чѣтыри пѣты до дѣ умрѣлъ плѣхъ-тъ. Слонъ-тъ тогазъ тихо по съ прѣзрителенъ погледъ настѣпилъ го съ голѣмъ-тъ си ногъ и го смазалъ, както человекъ смазва пѣлѣкъ или друго нѣкое насѣкомо, и тогазъ си зани-мѣлъ на другъ-тъ странѣ.

ДОВРА СПОЛУКА.

— Споредъ едно телеграфическо из-вѣстіе отъ Австраліи тамо ся е намѣрило като въ камѣтъ злато, цѣло и чисто а тежи до седемдесетъ оуны!

ДОБРО ЗА ЗЛО.

Единъ заранъ малка-та Емалія отиде при майка си плачешкомъ съ единъ книгъ отъ картинки въ рѣцѣ, и рече: Виджъ любезна моя майко, Едуардъ раздра единъ листъ отъ тази красна книгъ който ми дарова дѣдо въ день-тъ на рождение-то ми, раздра ъж защото не му ъж дадохъ на минутѣ-тъ въ който ми ъж поиска. Мислихъ да иджъ въ стаѣ-тъ на игри-тъ, дѣто е негово-то хвърчило и да го направѣмъ на парчета, за да не сѣмъ вече да дѣре книги-тъ ми и да развали игри-тъ ми.

Не, драга моя дѣще, отговорила майка ѝ, тази работа е много лоша. Ты знаешъ че не трѣба да отдаваме зло за зло. Нашѣй-тъ Спасителъ казва, "Правѣте добро на онѣзи що ви ненавиждатъ." Много повече трѣбва ты, Емаліе, да укротавашъ ярость-тъ си противъ брата си.

Туй можешъ да извършишъ много лесно, ако ся молишъ Богу и го молишъ заради благодать-тъ на Исуса Христа да отнеме отъ сърдце-то ти това лошо усѣщаніе, и да те укрѣпи да ся уподобишъ на Господа нашего, който никога не е рекълъ рѣчь съ ярость, нито е направилъ нѣкога зло нѣщо. Малка-та Емалія като размыслила въ нѣколко минути, рекла: Наистинѣ, мамо, види ся че Господъ нашъ Исусъ Христосъ никога не отдаваше зло за зло.

Никога чадо мое, отговорила майка ѝ. Исусъ Христосъ ни научи и чрѣзъ животъ-тъ си и чрѣзъ думы-тъ си, да отдаваме всякога добро за зло, да правимъ добро на онѣзи що ни правятъ зло, и да имъ помагамъ когато можемъ. Той, ако и да бѣ Сынъ Божій и слѣзе отъ небето, и можаше лесно да истрѣби онѣзи нечестивы които го гоняха, но не поврѣди никого никого. И кога положиха на главѣ-тъ му вѣнецъ отъ тріне и го біаха по ланити-тъ съ плесканицы, и му ся присмивали, Той оставалъ млчаливъ и кроткъ, "като овца безгласна прѣдъ оноговъ който ъж стриже." И най послѣ като бѣ закованъ на Кръстъ-тъ и прѣтърпѣ жестоки мъки до смъртъ, произносѣше рѣчи пълны съ любовь и говораше: "Отче, прости имъ; защото не знаѣхъ що правятъ." А тѣзи нечестивы, за които ся моляше бѣхъ онѣзи които го убиха; но ги възлюби и имъ прости: за

туй трѣба и ний да помнимъ Христа, колкото пѣти ни дождаше желаніе да отмѣщаваны.

Отъ сега, любезна майко, рекло момиче-то и ронило слъзы отъ тегобѣ, обѣщавамъ ти ся, че отъ днесъ нѣма да поискамъ вече никогъ да си отвѣрнѣмъ на брата си; но ще ся стараѣмъ да му отдавамъ добро за зло: и тогазъ негли и той прѣстане отъ да ми закача и развали игри-тъ ми.

Захваляхъ ти, Емаліе, и азъ това желяхъ и чаканъ отъ тебе, рекла майка ѝ; защото добро-то поведеніе и добротѣ дѣлїя иматъ голѣмо влїаніе. Да не забравимъ онуй що ти казахъ днесъ рано, но да ся помолишъ за да ти даде Свѣтлый Духъ кротость и нѣжностъ душевна за благодать-тъ на Господа нашего Исуса Христа, който умрѣ за грѣхове-тъ ти.

Емалія целувала майка си, и отишла да вѣрди книгѣ-тъ си, и ся радвала много, защото ярость-та ѝ противъ брата ѝ бѣ прѣминала вече. А кога влѣзла въ стаѣ-тъ на игри-тъ намѣрила коткѣ-тъ си че играе съ опашкѣ-тъ на Едуардово-то хвърчило, и го растѣрса и го влачи по земѣ-тъ съ нокѣ-тъ си. Ахъ! котенце мое, що сторѣ ты! извикала Емалія, като видѣла парчета-та на хартиѣ-тъ, и незабавно ся заветкла и дигнала хвърчило-то, та го турѣла на трѣпезѣ-тъ. А като сторѣла тази добръ работа и сѣдила да си приготви уроцы-тъ за утрѣ, Едуардъ влѣзълъ тичешкомъ да земе хвърчило-то си.

Кой е буталъ хвърчило-то ми? Какъ смѣешь ты да го буташъ, викналъ щомъ влѣзълъ въ стаѣ-тъ. А прѣди да му отговори сестра му, като съгледалъ щетѣ-тъ що му станала, зачервилъ ся тутакси отъ ярость; и като награнадилъ вѣрзъ сестрѣ си въ гивѣ-тъ си бесчетны хулни речи които не могъ да ви кажъ, устремилъ ся най послѣ на ней, грабналъ книгѣ-тъ отъ рѣцѣ-тъ ѝ, и като ъж хвърлилъ на земѣ-тъ съсь всичкѣ-тъ си силѣ, скѣсалъ книгѣ-тъ ѝ, като напразно викала бѣдна-та Емалія, не сторилъ азъ това, истинѣ ти казвамъ, не сторилъ. Тогазъ Емалія хванала да плаче; и когато ся навела да земе хубавѣ-тъ си книгѣ, и видѣла че была раскъсана съвсѣмъ, едва ся удържала да не изрече много яростны и лошы думы; но като напомнила всичко що ѝ бѣ рекла май

прѣди малко, сѣднала на земи, мълчала и крива лице-то си съ полз-тъ си. Едуардъ не излизалъ изъ стаѣ-тъ, но сѣдналъ да поправи опашкѣ-тъ на хвърчило-то си съ харгѣи и вървѣ дѣто намѣрилъ тамо. А когато прѣстаналъ гивѣ-тъ му, пачналъ да ся оскърбява за поведеніе-то си противъ сестрѣ си, и за да ся оправдае въ совѣсть-тъ си, думалъ въ себе си: "Да не ми е закачала хвърчило-то, та и азъ да не раскъсамъ книгѣ-тъ ѝ." По това оправданіе не можало да удари совѣсть-тъ му; защото Едуардъ билъ по голѣмъ отъ сестрѣ си, и знаалъ добръ както и тя, че не трѣба да отдаваши зло за зло.

Слѣдъ това полска лека Емалія укротавала скръбъ-тъ си; но колкото тя ся гледала кротка и мирна, толкозъ Едуардъ билъ смущенъ и скръбъ-та му ся умножавала, колкото гледалъ че сестра му не ся виждала никакъ расърдена противъ него, за неправедно-то му докарваніе къмъ ней. Хвърлилъ единъ скръшенъ погледъ на красно повързанѣ-тъ книгѣ, която стояла на колѣнѣ-тъ на Емаліѣ раскъсана отъ безрасъднѣ-тъ му ярость, и тогазъ ся раскаилъ за тѣмъ своѣ работѣ, но было вече късно, защото не было възможно да ся поправи. Тогазъ размыслилъ що ще му рече майка му, когато ся научи за поведеніе-то му, и какъ бы щѣла да го накаже.

А като размысливалъ Едуардъ за това нѣщо, Емалія станала полска отъ мѣсто-то си, та обърнала очи-тъ си и като приближила при брата си пригърнала го и молила го да ся прииятъ. Този пѣтъ Едуардъ закачилъ да плаче: защото прѣди малко още усѣнилъ сърдце-то си докачено отъ добро-то докарваніе на сестрѣ си. Въ оназъ минутѣ грѣшка-та му ся виждала нему много по голѣма.

Недѣй плака, любезный мой брате, рекла Емалія, като приближила малко-то си лице при братово-то си. Увѣрена съмъ че никога нѣма да повториши онуй което сторилъ ти днесъ. Прощавамъ ти и ти казвамъ искрено че можъ да съмъ благодарна и безъ книгѣ-тъ си, макаръ че трѣбва да кажъ истинѣ-тъ на мамѣ когато тя попыта, но ще ѝ ся молѣхъ да ти прости, и знаѣхъ че ще сторилъ това, като ч види раскаилъ. Сега нека ся помлчимъ двама-та да по правимъ хвърчило-то ти.

Ако желаетъ дѣца-та да живѣятъ въ любовь и въ миръ, нищо не спомага толко, колкото да отдаватъ добро за зло. Едуардъ отъ онзи день другѣ грижѣ нѣмалъ само какъ да угождава на сестрѣ си, и не забравилъ лѣшо-то си обхожданіе къмъ ней, само когато събралъ малко пари и купилъ, съ волѣ-тъ на майкѣ си, новѣ книгѣ на Емаліѣ, повързѣ-та ѝ много по добра была отъ другѣ-тъ. А въ истинъ-тъ день майка нѣмъ ги накарала да изучатъ слѣдующій-тъ стихъ, който никога не забравили. "Не побѣждавай ся отъ зло-то, но съ добро-то побѣждавай зло-то." Рим. 12; 21.

ИЗБАВЯНЕ ОТЪ ОТРАВАНІЕ-ТО.

Всякога ся радваме когато примамъ извѣстіе отъ спомоществатели-тъ си което показва задоволеніе-то имъ отъ Зорницѣ-тъ, или споменува нѣкоѣ ползѣ вещиственѣ, умственѣ, или духовнѣ коѣ-то сѣ приели отъ трудъ-тъ ни.

Единъ отъ почетни-тъ ни настоятели въ Българіѣ съобщава ни че едно момче на тринадесетъ години което чрѣзъ нѣкое злощастіе было ся отровило, отървалъ го отъ смъртъ единъ неговъ съседъ, който употребилъ прости-тъ домашни срѣдства изложени прѣди малко врѣме въ Зорницѣ-тъ подъ заглавіе, "Важны напомнѣванія," и въ прѣминѣлѣ-тъ години подъ име-то "Химія за момичета-та."

Съсѣдъ-тъ ся вижда да е единъ отъ практическы-тъ читатели (дано имамъ нѣтъ хиляды таквы) които турятъ въ дѣйствиіе което четатъ. Той като е челъ тѣзи ползователны свѣтъ за уважаніе-то на живота припомнилъ ги, и като дошелъ та намѣрилъ злощастно-то момче въ смъртны мѣкы, уста-та му склопены и зѣбнѣ-тъ му сключеци щото трѣбало съсъ силѣ да ги отворятъ, то пакъ умный-тъ тойзи съсѣдъ ся не отчаялъ но послѣдовалъ съвѣтъ-тъ въ онзи статіѣ, който бѣ челъ той въ Зорницѣ-тъ, и ето, чрѣзъ Божіѣ-тъ милость, болный-тъ ся избави отъ страшнѣ смъртъ. Ето единъ награда добръ за него, единъ радость за насъ, и едно насърденіе и подбужданіе за всички-тъ ни читатели да внимава въ полезны-тъ свѣтованія които нѣмъ даваме, и да ги турятъ въ дѣйствиіе.

РАЗНЫ СЪВѢДѢНІЯ.

Голѣмый-тъ желѣзень пѣть въ Америкѣ който ще съедини Нью-Йоркъ съ Сан-Франциско. Атлантическый-тъ Океанъ съ Тихо-то море, приближава до свършване. Въ едно мѣсто дѣто мине прѣзъ голѣмый-тъ Балканъ и дѣто всякъ годинъ сибѣ-тъ става много дълбокъ, направилъ съ надъ пѣть-тъ отъ горѣ единъ покровъ, 8 лакты широкъ и 8 лакты высокъ, и 22 миль (7 часа) на дължинѣ. Покровъ-тъ е отъ дърво; грѣды-тъ-съ отъ пай якъ-тъ дървета и съ искусственно сглобени и свързаны и послѣ закованы на скалъ-тъ што да неможе да ги занесе вѣтръ-тъ.

— Прѣзъ Августъ на 1863 единъ корабъ на име Аделина Елиза отплаува отъ Бордо въ Францъ за Хонгъ-Конгъ въ Кытай, но съ е не върналь вече и отъ него извѣстіе не е имало. Но ето, отъ 14 корабници конто бѣхъ въ злочестый-тъ корабъ, единъ сега скоро съ е върналь да даде извѣстіе за плачевнѣ-тъ съдбѣ на другары-тъ си.

Споредъ негово-то казване, корабъ-тъ имъ съ е строшилъ отъ единъ бурѣ въ Южно-то Море, но корабници-тъ сполучили да пристигнахъ съ малкъ-тъ ладійкъ до единъ отъ малкы-тъ коралны островѣ и понеже были много изнурени лѣгнѣли тамъ и заспали.

Когато събудили намѣрили че были обыколени отъ туземцы-тъ конто ги оплѣрили. Тѣзи диваци были челоукоядци, и убили и изiali единъ подиръ другый капитанинъ-тъ и десетина отъ корабници-тъ. Другы-тъ трима сполучили нѣкакъ съ да откраднѣтъ единъ ладійкъ и така да избѣгнѣтъ до друго едно островче не далечъ отъ тамъ. Двама отъ тѣхъ, изнурени отъ умореніе и гладъ, прѣдали душѣ и само единъ останѣлъ. Той съхранилъ животъ-тъ си отъ кореніе и трѣвы и прѣминѣлъ отъ единъ островъ до другъ, до дѣ намѣрилъ улесненіе да направи единъ сѣлъ та на него съ качилъ и съ е прѣдалъ на широко-то море да съ тласка по вълны-тъ. Слѣдъ нѣколко дни (той самъ не знае колко врѣме е было) вѣтръ-тъ го занеслъ на брѣгъ-тъ на Южнѣ Америкѣ, дѣто нѣкои образувани челоуци го намѣрили и го пратили отъ тамъ на Европѣ.

МАЙЧИНО ВЪСПОМИНАШЕ.

Когато бѣхъ дѣте, реклъ еднажъ единъ добръ челоукъ майка ми имаше обычай да мя туря да колѣничѣ до неж и да туря рѣкъ-тъ си на главѣтъ ми, като съ моляше. Прѣди да пораснѣ довольно, што да познамъ добро-то и, за злѣ честь умрѣ ты и азъ оставенъ быхъ комахай на волѣ-тъ си да правѣхъ каквото искахъ. Както другы нѣкои тѣи и азъ имашъ наклонность къмъ развратность; но често устѣхашъ себе си възбраненъ и нѣкакъ привличанъ на дѣръ отъ нѣжнѣ-тъ рѣкъ на главѣ-тъ ми.

Когато пораснѣхъ пѣтувахъ по странны мѣста и паднѣхъ въ много искушеніи; но въ гоѣмъо минутѣ оставахъ готовъ да дамъ мѣсто на нѣкое отъ тѣзи искушенія, виждаше съ че сама-та нейна рѣка бѣше на главѣ-тъ ми, и тѣи както въ благополучно-то ми младенчество, и по нѣкогы наедно съ рѣкъ-тъ и дохождаше и единъ гласъ въ сердце-то ми, гласъ който трѣбаше да послушамъ, и който казваше, Сыне мой, не дѣй прави това зло, нито съгрѣшавай противъ Бога твоего.

СТАТИСТИКА,

За Българскы-тъ Вѣстници конто съ издаватъ сега въ Цариградъ.

	Екземп.
Печататъ съ отъ Зорницѣ-тъ	" 2,000
Македонія	" 1,100
Право	" 700
Турція	" 500
Абонати-тъ за всички съ:	
На Македонія въ Цариградъ	" 74
по вѣнъ	" 751
На Зорницѣ-тъ въ Цариградъ	112
по вѣнъ	" 700
На Турція въ Цариградъ	" 50
по вѣнъ	" 350
На Право-то въ Цариградъ	" 80
по вѣнъ	" 355

2497

Ето четцы-тъ на Вѣстници въ Българіѣ, което ще каже че, отъ 2800 души само единъ чете Вѣстникъ, споредъ както съ бронѣ да смѣ седмѣ милиона Народъ. Хранятъ съ добры надежды, че не ще съ мине много врѣме когато тѣзи числа ще съ удвожѣтъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Минасіаръ,
у Джамлъ-ханъ.